

اول پادشاهان باب 8

آوردن صندوق پیمان خداوند به معبد بزرگ
(دوم تواریخ 5:2-6:2)

1 آنگاه سلیمان تمام رهبران طایفه‌ها و خاندانهای اسرائیل را در اورشلیم جمع کرد تا صندوق پیمان خداوند را از شهر داوود، یعنی صهیون، به معبد بزرگ بیاورند. 2 همه مردان اسرائیل در ماه ایتانیم که ماه هفتم است، در عید خیمه‌ها نزد سلیمان پادشاه جمع شدند. 3 هنگامی که همه رهبران اسرائیل آمدند، کاهنان صندوق پیمان را بلند کردند 4 و به معبد بزرگ آوردند. لاویان و کاهنان، همچنین خیمه مقدس خداوند و همه ظروف مقدسی را نیز که داخل آن بود، آوردند. 5 سلیمان پادشاه و همه مردم اسرائیل در مقابل صندوق پیمان جمع شدند و تعداد بی‌شماری گوسفند و گاو قربانی کردند. 6 کاهنان صندوق پیمان خداوند را در جای خود در داخل معبد بزرگ و در مقدس‌ترین مکان زیر بالهای مجسمه فرشتگان نگهبان قرار دادند. 7 بالهای گسترده فرشتگان نگهبان روی صندوق پیمان، چوبهایی را که با آنها صندوق حمل می‌شد، می‌پوشاند. 8 این چوبها آن قدر بلند بودند که از مقدس‌ترین مکان که قبل از محراب بود دیده می‌شدند، اما از خارج دیده نمی‌شدند و تا به امروز در همان جا هستند. 9 در صندوق پیمان چیزی جز دو لوح سنگی که موسی در کوه سینا - جایی که خداوند با قوم اسرائیل هنگام خروجشان از مصر پیمان بست - در آن گذاشته بود، نبود.

10 هنگامی که کاهنان از جایگاه مقدس خارج شدند، ابری معبد بزرگ را پُر کرد، 11 به طوری که کاهنان نتوانستند وظایف خود را انجام دهند، زیرا نور درخشان و خیره کننده حضور خداوند آنجا را پُر کرده بود.

12 آنگاه سلیمان گفت:

«خداوند فرموده است که در تاریکی غلیظ ساکن خواهد شد.

13 اکنون من معبد با شکوهی برای تو ساخته‌ام،

مکانی که تو تا ابد در آن ساکن شوی.»

سخنرانی سلیمان

(دوم تواریخ 3:6-11)

14 آنگاه سلیمان پادشاه به آنها روی کرد و تمام جماعتی را که در آنجا ایستاده بودند برکت داد و 15 گفت: «سپاس بر خداوند خدای اسرائیل که هرچه به پدرم داوود وعده داده بود، با دستهای خود انجام داد. به او فرموده بود، 16 از زمانی که قوم خود اسرائیل را از مصر بیرون آوردم، شهری را در سرتاسر اسرائیل برنگزیدم که در آن معبدی ساخته شود تا من در آن ستایش شوم، اما داوود را برگزیدم تا بر قوم من حکومت کند.

17 «آرزوی پدرم داوود این بود که معبدی برای پرستش خداوند خدای اسرائیل بسازد. 18 اما خداوند به

پدرم داوود گفت: 'خواست تو خوب بود که می‌خواستی معبدی برای من بنا کنی 19 ولی تو این معبد را برای من بنا نخواهی کرد، بلکه پسری که برای تو به دنیا خواهد آمد، معبدی به نام من خواهد ساخت.'
20 «اکنون خداوند به وعده خود وفا کرده است، زیرا من به جای پدرم داوود برخاسته‌ام و بر تخت سلطنت اسرائیل نشسته‌ام، همان‌طور که خداوند وعده داده بود و من معبد بزرگ را برای پرستش خدای اسرائیل ساخته‌ام. 21 در آنجا مکانی برای صندوق پیمان فراهم آورده‌ام، پیمانی که خداوند، هنگامی که نیاکان ما را از مصر بیرون آورد، با آنها بست.»

دعای سلیمان

(دوم تواریخ 12: 6-42)

22 آنگاه سلیمان درحالی که تمام قوم اسرائیل حاضر بودند، در مقابل قربانگاه در حضور خداوند ایستاد. دستهای خود را به سوی آسمان بلند کرد 23 و گفت: «ای خداوند خدای اسرائیل، هیچ خدایی چون تو در آسمان و در روی زمین نیست! تو پیمان خود را با قوم خویش نگاه می‌داری و هنگامی که با تمام دل در زندگی از تو پیروی می‌کنند، محبت خود را به آنها نشان می‌دهی. 24 تو وعده خود را با پدرم داوود، نگاه داشتی؛ امروز همه سخنان تو به حقیقت پیوسته است. 25 اکنون ای خداوند خدای اسرائیل، وعده‌ای را که به بنده خود، پدرم داوود داده‌ای، نگاه‌دار که فرمودی: همواره یکی از فرزندان او بر تخت پادشاهی اسرائیل خواهد نشست، اگر مانند او از تو پیروی کنند. 26 پس اکنون ای خدای اسرائیل، بگذار هرآنچه را به بنده‌ات، پدرم داوود وعده داده بودی، به حقیقت بپیوندد.

27 «اما ای خدا، آیا برآستی تو در زمین ساکن خواهی شد؟ حتی همه آسمانها گنجایش تو را ندارند، پس چگونه این معبد بزرگ، تو را در خود جای خواهد داد؟ 28 ای خداوند، خدا، من بنده تو هستم، به نیایش من گوش فرا ده و درخواست امروز مرا برآورده کن. 29 باشد که چشمان تو روز و شب بر این معبد بزرگ باشد، مکانی که تو برگزیده‌ای تا ستایش شوی، هنگامی که به سوی این معبد بزرگ نیایش می‌کنم مرا بشنو. 30 نیایش‌های مرا بشنو، نیایش‌های قوم خود را، هنگامی که به سوی این مکان روی می‌کنند، بشنو؛ از جایگاه خود در آسمانها ما را بشنو و ما را ببخش.

31 «هرگاه کسی متهم به جرمی علیه دیگری گردد و به قربانگاه این معبد بزرگ آورده شود تا سوگند یاد کند که بی‌گناه است، 32 ای خداوند، در آسمانها بشنو و عمل کن و بندگان خود را داوری کن، گناهکار را مجازات و آنچه کرده است بر سر او فرود آور و بی‌گناهان را طبق نیکوکاری ایشان پاداش بده.

33 «هنگامی که قوم تو اسرائیل، به خاطر گناه علیه تو از دشمنانشان شکست می‌خورند، آنگاه که به سوی تو باز می‌گردند و به این معبد بزرگ می‌آیند و با فروتنی برای بخشش، تو را نیایش می‌کنند، 34 از آسمانها آنها را بشنو، گناه قوم خود را ببخش و آنها را به سرزمینی که به نیاکان ایشان دادی، بازگردان.

35 «هنگامی که آسمان بسته می‌شود و به خاطر گناه علیه تو، باران نمی‌بارد، اگر آنها به سوی این مکان دعا کنند و نام تو را بخوانند و از گناه بازگردند، 36 از آسمانها آنها را بشنو. گناهان پادشاه و مردم اسرائیل را ببخش و به آنها درستکاری بیاموز. پس ای خداوند، به آن سرزمینی که به عنوان ارث دایمی به قومت بخشیده بودی، باران بفرست.

37 «هرگاه این سرزمین دچار خشکسالی یا طاعون شود یا محصولات آن در اثر بادهای سوزان و هجوم ملخ از بین رود، یا دشمن قوم تو را در هریک از شهرها محاصره کند، هر بلا و مرضی که باشد. 38 نیایش‌های آنها را بشنو، اگر هرکس از قوم تو اسرائیل، با قلبی پر از اندوه دستهای خود را به سوی این معبد بزرگ با نیایش بلند کند، 39 نیایش‌های آنها را بشنو. از جایگاه خود در آسمانها به آنها گوش فرا ده. ایشان را ببخشای و یاری کن، تنها تو از اندیشه قلب انسان آگاهی. با هرکس، هر آن گونه که سزاوار است، عمل کن. 40 تا آنها در تمام مدتی که در سرزمینی که تو به نیاکانشان داده‌ای، زندگی کنند و از تو بترسند.

41-42 «همچنین وقتی بیگانه‌ای که در سرزمین دوردستی زندگی می‌کند، نام تو و کارهای عظیمی که تو برای قوم خود انجام داده‌ای، بشنود و برای دعا و ستایش تو به این معبد بزرگ بیاید، 43 نیایش او را بشنو. از آسمان که جایگاه توست، او را بشنو و آنچه را از تو درخواست می‌کند، برآورده کن تا همه مردم جهان مانند قوم تو اسرائیل، تو را بشناسند و از تو پیروی کنند. آنگاه آنها خواهند دانست این معبد بزرگی که من ساخته‌ام، مکانی است که تو باید ستایش شوی.

44 «آنگاه که تو به مردم خود امر می‌کنی که به جنگ علیه دشمنانشان بروند و آنها به سوی این شهر که تو برگزیده‌ای و این معبد بزرگ که من برای تو ساخته‌ام، به درگاه تو نیایش کنند، هرکجا که هستند، 45 نیایش آنها را بشنو. از آسمانها ایشان را بشنو و پیروشان گردان.

46 «هنگامی که قوم تو علیه تو مرتکب گناه می‌شود - زیرا هیچکس نیست که گناه نکند - و تو در خشم خود اجازه می‌دهی که دشمن آنها را شکست دهد و به اسارت به سرزمینی دیگر ببرد، حتی اگر آن سرزمین دور دست باشد. 47 نیایش مردم خود را بشنو. اگر ایشان در آن سرزمین توبه کنند و اعتراف نمایند که چه پلید و گناهکار هستند، خداوند نیایش ایشان را بشنو. 48 اگر ایشان با تمامی دل و جان خود، در سرزمین دشمنان خود که آنها را به اسارت برده‌اند، توبه کنند و به سوی سرزمینی که به نیاکانشان دادی و شهری که تو برگزیدی و معبد بزرگی که من به نام تو ساخته‌ام، نیایش کنند، 49 آنگاه نیایش ایشان را بشنو. از جایگاه خود در آسمانها نیایش ایشان را بشنو و نسبت به آنها بخشنده باش. 50 مردمی را که علیه تو گناه و سرکشی کرده‌اند، ببخش و قلب کسانی که ایشان را به اسارت گرفته‌اند، نرم ساز تا شاید بر ایشان مهربانی کنند. 51 چون ایشان قوم و میراث تو هستند که از مصر، از میان کوره آهن بیرون آوردی.

52 «بگذار تا چشمان تو بر زاری خدمتکار تو و زاری قوم تو اسرائیل گشوده باشد و هنگامی که تو را می‌خوانند، ایشان را بشنوی. 53 چون تو ایشان را از میان تمامی مردم جهان برگزیدی تا میراث تو باشند، همان‌گونه که به موسی خدمتگزار خود، هنگامی که نیاکان ما را از مصر بیرون آوردی، اعلام کردی.»

آخرین نیایش سلیمان

54 پس از آن که سلیمان نیایش و زاری خود را به خداوند پایان داد از برابر قربانگاه که زانو زده و دستهای خود را به سوی آسمان برافراشته بود، برخاست 55 و ایستاد و با آوازی بلند همه کسانی را که

در آنجا گرد آمده بودند، برکت داد و گفت:

56 «سپاس بر خداوند باد که طبق همه وعده‌های خود به قوم اسرائیل آرامی بخشید، و به همه وعده‌های نیکویی که توسط موسی خدمتگزار او داده شده بود، وفا کرد. 57 خداوند خدای ما، با ما باشد، همان‌طور که با نیاکان ما بود و ما را ترک و رها نکند. 58 باشد که او دل‌های ما را به سوی خود مایل گرداند تا در راه او گام برداریم و فرمانها و قوانینی را که به نیاکان ما داد بجا آوریم. 59 تا خداوند خدای ما همواره این نیایش را به یاد داشته باشد و با بخشندگی، نیاز روزانه مردم اسرائیل و پادشاه ایشان را برآورده کند. 60 تا همه مردم جهان بدانند که خداوند ما یکتاست و به جز او خدایی نیست. 61 باشد که شما که قوم او هستید، همیشه به خداوند خدای ما وفادار باشید. قوانین و فرامین او را همان‌طور که امروز پیروی می‌کنید بجا آورید.»

تقدیس معبد بزرگ

(دوم تواریخ 4:7-10)

62 آنگاه سلیمان پادشاه و تمام قوم اسرائیل در برابر خداوند قربانی کردند. 63 سلیمان بیست و دو هزار گاو و یکصد و بیست هزار گوسفند برای قربانی سلامتی به خداوند تقدیم کرد. پس پادشاه و همه قوم اسرائیل معبد بزرگ را تقدیس کردند. 64 در همان روز پادشاه وسط حیاط جلوی معبد بزرگ را تقدیس کرد. چون قربانگاه برنزی گنجایش همه قربانی‌ها را نداشت. قربانی‌های سوختنی، هدایای آردی و چربی قربانی‌های سلامتی را در آنجا تقدیم کرد.

65 پس پادشاه با همه قوم اسرائیل در آن زمان به مدت هفت روز عید خیمه‌ها را برپا نمود و انبوهی از جمعیت از راه دور، از گذرگاه حمات تا مرز مصر در جنوب در آنجا بودند. 66 در روز هشتم سلیمان مردم را روانه کرد و آنها پادشاه را برکت دادند و با شادمانی و با دلی شاد از همه خوبی‌هایی که خداوند به داوود خدمتگزار خود و همه قوم اسرائیل نشان داد، به خانه‌های خود رفتند.